

[Eva Rée.]

dette lovforslag, om at sørge for en bedre oplysning, en bedre service over for de mange forbrugere af vore daginstitutioner, end det tidligere er sket. Det er jo desværre stadig væk tilfældet på en lang række områder inden for lovgivningen, at forbrugerne ikke er så godt orienteret eller informeret om, hvilke rettigheder lovgivningen reelt indeholder. Jeg betragter forbrugeroplysning og -vejledning på disse områder som noget uhyre centralt og væsentligt og skal da hilse ethvert fremskridt i den retning velkommen.

Jeg kan på venstres vegne anbefale at stemme for lovforslaget.

Grethe Philip: Under behandlingen af lovforslaget har udvalget haft mange såvel skriftlige som personlige henvendelser, ligesom der har været mange indlæg i dagspressen. Ind imellem er der blevet drevet næsten en hetz imod lovforslaget, og det er tydeligt, at der har været adskillige misforståelser. Lad os derfor slå fast, at der til lovforslaget knyttes nye og forbedrede regler om fripladser, idet der ud over de fripladser, der allerede gives til forældre med indtægter under 30.000 kr., nu sker lettelser i forældrenes andel af betaling helt op til forældreindkomster på 40.000 kr., gives flere helfripladser og gives lempeligere fripladsregler for forældre med flere børn.

Enlige forældre vil derfor i praktisk talt ingen tilfælde få øgede udgifter til institutionsplads som følge af lovforslaget. Og forældre i indkomstgruppen 15.000—20.000 kr. vil i visse tilfælde, f. eks. i visse vuggestuer, få lempelser som følge af lovforslaget på helt op imod knap 1.000 kr. årlig. Vi kan altså fastslå, at dette lovforslag tvært imod at ramme lemper betalingsforholdene for de virkelig socialt svagt stillede grupper.

Desuden stilles der ændringsforslag, der vil medføre, at det i fremtiden vil være en forpligtelse for kommunerne at give fripladser efter de i cirkulæret angivne regler om indkomstgrænser. Dette betragter jeg som et betydeligt fremskridt. Det er kendt, at adskillige familier ikke ønsker at henvende sig om støtte fra det offentlige, når hjælpen skal gives efter et skøn. Vi ved også, at kommunerne rent faktisk har administreret cirkulærets bestemmelser om fri-

plads på forskellig måde. Nu bliver der i fremtiden ens regler for hele landet, og en støtte til familier med børn, der tidligere er ydet efter et skøn, bliver nu givet som et ret.

En del af de indvendinger, der er fremsat, hviler efter mit skøn på en fejlurdering. Det er nævnt, at lovforslaget skulle føre til, at flere børn ville blive nøglebørn. Det tror jeg er et fejlskøn og en undervurdering af forældrene. Jeg nægter simpelt hen at tro, at forældre med indkomster over 40.000 kr. — og det er jo kun disse, der rammes af lovforslaget — gør deres småbørn i vuggestue- og børnehavealderen til nøglebørn på grund af den betalingsforøgelse, der er en følge af lovforslaget. Og for fritidshjemmenes vedkommende, hvor det drejer sig om større børn, er der jo kun tale om nogle yderst beskedne forhøjelser som følge af lovforslaget. At dagsinstitutionspladser skulle komme til at stå tomme, og at det skulle få en uheldig indflydelse netto på udbuddet af kvinder på arbejdsmarkedet, er heller ikke meget sandsynligt i betragtning af de lange ventelister, vi overalt arbejder med på daginstitutionerne.

Megen kritik skyder ganske over målet eller er baseret på misforståelser. Men under drøftelserne bl. a. med repræsentanter for forældre og for personale på institutionerne og af det materiale, vi har fået, er det blevet tydeligt, at betalingsvilkårene for daginstitutioner er umådelig forskellige fra institution til institution. Her ligger der et problem, som vi må overveje nøjere i fremtiden. Det er ikke noget nyt problem, det eksisterede også under tidligere regeringer, men så vidt jeg kan se, er det et problem, der er ved at blive skærpet. Trods ihærdige forsøg er det ikke lykkedes at finde frem til en løsning til udligning af noget af denne forskel.

Det er ikke et lovforslag, man går til med større begejstring, men det er udtryk for en social prioritering, der er nødvendig. Drøftelserne i folketingsudvalget har ikke ændret mit synspunkt, at det i første række må gælde om at forøge antallet af daginstitutioner. Dækningsprocenten er stadig kun 5 pct. for vuggestuer, 19 pct. for børnehaver og 3 pct. for fritidshjem. De forældre, der har et barn på daginstitution, hører derfor stadig til de privilegerede i sammenligning med de mange, der står på venteliste.